

(Kort bemærkning).**Glistrup (FP):**

Jeg kan for hr. Gudme dokumentere et endnu mere rædselvækkende tilfælde, nemlig et tilfælde, hvor den pågældende konkursrekvirent var gået fallit, og hvor jeg som hans sagfører, fordi min inkassofuld-mægtig 4 år før havde indgivet begæring i 1968, kom til af mine personlige midler at udskrive en check på 20.000 kr. Det var altså, fordi jeg var sagfører for konkursrekvirenten og konkursrekvirenten ikke kunne dække det ind. Der er altså sådanne tilfælde, og jeg har hørt om adskillige andre tilsvarende tilfælde.

Den fg. justitsminister (Jørgen Peder Hansen):

Udvalgets formand kom med en henstilling til mig om, at der bliver udvist mådehold ved tvangsinddrivelse over for økonomisk vanskeligt stillede skyldnere. Jeg vil gerne bekræfte her fra talerstolen, at jeg har noteret mig denne henstilling. Henstillingen vil også blive noteret ovre i justitsministeriet, og der vil blive draget omsorg for, at henstillingen vil blive overgivet til de respektive myndigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 121 stemmer mod 24; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af importen af større personbiler [af Sigsgaard og Steen Folke].

(Andre selvst. forslag nr. XXXVIII. Fremsat 2/4 75. Første behandling 6/5 75. Betænkning 3/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kaj Hansen (DKP):

Der står i betænkningen, at jeg vil rede-

gøre for mit partis stilling her ved anden og sidste behandling, og det sker hermed.

Vi finder, at der er indbygget nogle rigtige intentioner i det forslag, der er stillet af VS, hvis man ser på det på den måde, at formålet skulle være at begrænse importen af store personbiler, idet dette kan medføre en valutamæssig besparelse, en benzinbesparelse, og det kan også betyde noget med hensyn til et bedre miljø. Men vi finder ikke, at lovforslaget har fået sådan nogen særlig god udformning, og derfor havde vi i og for sig gerne set, at dette forslag var blevet ændret. Vi var indstillet på, at vi måske kunne have fundet frem til et forslag, der gik på en betydelig højere beskatning af de store og de dyre personbiler. Men da VS ikke har ønsket forslaget viderebehandlet, hvad jeg kun kan beklage, skal jeg hermed meddele, at vi vil undlade at stemme.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard) (VS):

Mens offentligheden efter min opfattelse er fuldt tilstrækkeligt informeret om de problemer, som Tom Bogs har med at finde anden beskæftigelse, så kan man jo ikke på samme måde sige, at offentligheden er særligt informeret om det forslag om begrænsning af importen af større personbiler, som her er til sidste behandling, idet kun et par af dagbladene har ofret ord på det. Det er den samme presse, der, hvis den rammes af strejke, bestandig klager voldsomt over, at nu går det ud over ytringsfriheden, og fortæller om, hvor alsidig den er. Denne ytringsfrihed består i bladejernes ret til at udspy det stof, som de kan tjene mest på. Derimod eksisterer der ingen fri adgang til at blive informeret f. eks. om fremsatte lovforslag, det viser denne sag.

Der er dog af enkelte glade kolporteret en usandhed i sagen, nemlig at kun 3.000 biler berøres af forslaget, det er ikke rigtigt. Masser af vores biler er unødvendigt store. Der er ikke under sagens behandling fremført ét eneste ordentligt argument for de store biler, som en del af os kører rundt i. Der er naturligvis argumenter, der er også fremført argumenter, men der er ikke fremført ordentlige argumenter.

De fremførte argumenter kan placeres i to hovedgrupper. Først er der de liberalistiske argumenter. De går ud på, at folk jo da selv

[Sigsgaard.]

må bestemme, hvad de vil bruge deres penge til, og vil de have en Rolls Royce, så må det være deres egen sag. Et sådant synspunkt kan jeg ikke acceptere. Rolls Royce'en beslægtet en uforholdsmæssig stor del af vore fælles ressourcer. Den slider uforholdsmæssigt meget på vejene. Den er altså dyr for os alle. Det er ikke i flertallets interesse, at det velhavende mindretal misbruger ressourcerne. Det liberalistiske argument må derfor afvises.

Det andet argument er det teknokratiske, og det er også optrådt i denne sag i mange forklædninger. Man påstår, at forslaget har tekniske svagheder, man siger, at forslaget er dårligt udformet. Sidst kom det frem fra den kommunistiske ordførers side, der jo havde en vis velvilje, men forslaget kunne jo godt have været teknisk bedre på det ene og det andet punkt. Han sagde, at lovforslaget var dårligt udformet; han har ikke opdaget, at det ikke er et lovforslag, det er et beslutningsforslag. Der stilles naturligvis helt andre krav om gennemarbejdelse, når det er et lovforslag, end når det er et beslutningsforslag. Det er ikke tilfældigt, at vi har valgt at give forslaget form af et beslutningsforslag.

Sådanne tekniske, teknokratiske argumenter betragter vi slet og ret som undvigemanøvrer, ikke noget som helst andet. Hvis man nemlig virkelig vil spare på olien, på asfalten og på metallerne, ja, så kunne man jo bare have lavet vores forslag om, sådan at det blev teknisk bedre. Vi har været meget villige til — det erklærede jeg her ved første behandling — at gennemføre sådanne ændringer, som et flertal ønskede, hvis ellers hovedideen blev opretholdt. Ligesådan vil vi med stor glæde stemme for tilsvarende ressourcebesparelsesforslag. Der er bare ingen; der fremsættes ingen, heller ikke af de partier, der som SF og DKP står her og taler om en hel masse velvilje. De har ingenting at have den i.

De andre partier — og nu vender jeg mig fortrinsvis til andre partier end SF og DKP — snakker meget om at spare, og deres snak om at spare går ud på forringelse af børnetilskuddene, det går ud på forringelse af daginstitutionerne, det går ud på, som vi så forleden dag, forringelse af folkeskolen, det går ud på forringelse af lønarbejdernes real-

løn, som var noget af det, det nuværende folketing startede med. Men ressourcebesparelser, som virkelig er effektive besparelser og endda undertiden kan være besparelser, som vi kun næsten alle sammen ville blive lykkeligere af at få gennemført, er der ingen interesse for. Man lader, som om man interesserer sig for spareforslag, som vil spare på ressourcerne, og derfor henviste man vores forslag til udvalget for at give interesseret uden for dette hus det indtryk, at sagen blev alvorligt overvejet. Men sådanne sager bliver jo i realiteten overhovedet ikke behandlet i udvalget.

Jeg har ikke villet deltage i den skinmanøvre, det ville være at sidde og snakke ét minut om et forslag, som alle på forhånd har sagt at de intet vil have at gøre med. Det ville være det rene pjat. Det ville være spild af min tid. Det ville være spild af andres tid. Det er ikke andet end skinmanøvrer og blændværk, og derfor har jeg skriftligt meddelt udvalgsformanden, at jeg ikke havde noget ønske om at deltage i udvalgets behandling af den sag.

Jeg synes også, det er beklageligt, at den kommunistiske ordfører ved denne lejlighed vil fremstille det, som om de da gerne ville have været med til måske at lave nogle andre ting, der kunne have begrænset importen af større personbiler, men at det desværre ikke kunne lade sig gøre, da vi ikke ønskede udvalgsbehandling. Hr. Kaj Hansen ved udmærket godt, at udvalget overhovedet ikke ville have med forslaget at gøre, heller ikke med den tanke, han nu har fremført. Ville han have gennemført noget sammen med VS eller foreslået noget sammen med VS, ja, så ses vi da af og til, og så kunne han jo bare være kommet frem med det. Men det har han ikke målet et ord om.

Bilbranchen og benzinbranchen er naturligvis imod vores forslag, for gennemførelsen af vores forslag ville jo betyde, at de kom til at tjene mindre, og så er folketingsflertallet selvfølgelig også imod, sådan som vi ser det gang på gang. Alt er ved det gamle, desværre.

K. J. Mortensen (S):

Jeg skal på flertallets vegne anbefale, at man stemmer imod det af hr. Sigsgaard fremsatte forslag.

Må jeg så i forbindelse med de udtalelser,

[K. J. Mortensen.]

hr. Sigsgaard er kommet med her fra talerstolen, gøre opmærksom på, at når hr. Sigsgaard siger, at sådanne forslag almindeligvis ikke behandles i udvalget, så erindrings hr. Sigsgaard formentlig også, at der er modtaget en indkaldelse til et udvalgsmøde af samme person, hvori er fremført, at man gennemgår lovforslaget. Jeg må gøre hr. Sigsgaard opmærksom på, at der er stillet spørgsmål, at udvalget har drøftet dette forslag, til trods for at man nok gav det en kølig modtagelse ved førstebehandlingen. Man har drøftet i udvalget, om man kunne oversende det til høring i skatte- og afgiftsudvalget for eventuelt ad den vej at komme ind og den slags ting, men når man så modtager et brev fra forslagsstillerne, der meddeler, at man ikke ønsker behandling af problemet, så mener jeg ikke, at man bageter skal stå her og beklage sig over, at offentligheden ikke er orienteret om indholdet. Såfremt man havde ønsket en virkelig orientering til offentligheden, så må hr. Sigsgaard fra sin tidligere tid i folketinget også erindre, at et forslag, der er fremsat, men som eventuelt ikke bliver færdigbehandlet, ender med en beretning, der bliver offentliggjort. Her kunne hr. Sigsgaard have udtrykt sig, de øvrige partier kunne have udtrykt sig, så offentligheden dermed kunne have fået den nødvendige information.

Når det siges, at mange biler er unødvendigt store, så må jeg så sige, at der er visse brancher som taxa etc., hvor det næsten er nødvendigt med de store biler. Jeg er også af den opfattelse, at hvis bare man giver en væsentlig mindre afgiftsforhøjelse på det, så vil det måske blive endnu mere prestigemæssigt at købe disse biler. Jeg tror ikke, forslaget, som det er udformet, hvis det ikke bliver et direkte forbud, kunne have undgået det, og det er vist vanskeligt at gennemføre herhjemme.

Maigaard (SF):

Hr. Sigsgaard var i sin omtale af mit parti så hellig i blikket, vingerne var i den grad ved at gro ud på ryggen af ham, at det vel efterhånden er på tide, at vi begynder at anse ham for at være venstrefløjens svar på hr. Jens Møller.

Hr. Sigsgaard siger, at vi ikke ved, hvordan vi skal spare på ressourcer. Ja men lad

mig så give hr. Sigsgaard 3 klare eksempler på, at han tager fejl endnu en gang.

For det første har vi gennem boligministeriet støttet udarbejdelsen af et nyt bygningsregulativ, som i nye boliger i alt fald halverer energiforbruget.

For det andet har vi støttet loven om 300 mill. kr. til isolering m. v. Jeg sidder med en sag for øjeblikket i den boligforening, jeg er formand for, hvor man med støtte fra denne lov halverer energiforbruget i en gammel bolig.

For det tredje har vi f. eks. i folketingets genbrugsredegørelse og i miljøudvalgets arbejde med genbrug også givet et bidrag til, hvordan vi vil spare på ressourcerne.

Kom så op, hr. Sigsgaard, og gentag, hvad der blev sagt før, om, at vi ikke vidste, hvordan der skulle spares på ressourcer. Det passer jo ikke, at vi ikke har kunnet gøre det.

Kaj Hansen (DKP):

Hvad er det, hr. Sigsgaard og VS skal have klaret her lige de sidste dage, før folketinget tager på sommerferie? Er det sådan en markering, bl. a. over for mit parti, så må jeg sige, at hvis det er en markering i spørgsmålet om store personbiler, så ligger det jo sådan, at mit parti har foreslået importbegrænsning af disse store personbiler, længe før hr. Sigsgaard og andre rejste det spørgsmål.

Hvis det derimod er en markering i forhold til, hvordan man griber sagerne an, ja, så synes jeg i og for sig, at den er kommet ganske klart til udtryk. Det er rigtigt, at det er et forslag til folketingsbeslutning, som lyder sådan, at al import af biler, hvis benzinforbruget overstiger 9 l pr. 100 km, skal standses. Hvis det ikke kan kaldes primitivt, så ved jeg ikke, hvad primitivt er.

Det er ganske givet, at hvis dette forslag til folketingsbeslutning skulle have nogen jordisk chance for at blive vedtaget, så måtte det selvfølgelig udformes på en sådan måde, at det var muligt at administrere, at det var muligt at iværksætte, og at det også var muligt at tage hensyn til store personbiler, der bruges til særlige formål her i landet af den ene og den anden art, ambulancer og meget andet.

Det havde vi da gerne taget fat på, men så kommer der dette arrogante brev fra hr.

[Kaj Hansen.]

Sigsgaard om, at vi absolut ikke skal behandle det forslag, som de har stillet. Det viser jo helt tydeligt, hvad hele den sag fra VS og hr. Sigsgaard skulle bruges til. Det er det, der nu er ved at blive sat punktum for fra den side, men også fra vores.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard) (VS):

Nu er jeg i løbet af 3 minutter blevet udstyret med betegnelserne arrogant og så noget om nogle vinger, der vokser ud, og af hr. Maigaard blev jeg forleden dag kaldt Dupond & Dupont, men nu bliver jeg til hr. Jens Møller. Jeg tror nok, at jeg skal lade alt det dér ligge, også af hensyn til hr. Maigaard, der jo for tiden har nok at gøre med sine egne i anledning af hans sparebedrift forleden dag omkring folkeskoleloven. Det skal jeg helt lade ligge.

Til udvalgsformanden, der startede med at tage ordet her og sagde, at forslaget jo havde været drøftet i udvalget, skal jeg kun sige, at jeg nægter da ikke, at forslaget har været det, som formanden kalder „drøftet i udvalget“. Men jeg synes bare, det er rimeligt at benytte enhver lejlighed til at fortælle folk om, hvad indholdet er af det begreb „drøftet i udvalget“, når det drejer sig om forslag, som et lille parti kommer med, når det drejer sig om forslag, der går store monopolars interesse for nær.

Jeg har prøvet i tidens løb at fremsætte masser af den slags forslag. Jeg ved, hvad det vil sige, når udvalgsformænd og andre taler om „drøftelser i udvalget“. Det foregår på 1 minut eller 2 minutter eller 3 minutter, det er lige meget; det, der ligger bag, er hele tiden en klar erkendelse af fra flertallets side, at dette vil man intet have med at gøre. Så kan man spille tid på at stille nogle spørgsmål, der skal få det til at se ud, som om man behandler sagen, eller man kan lade være. For min skyld kan man lige så godt lade være. Dermed bidrager man jo også lidt til ressourcebesparelserne.

Formandens kendskab til forslaget fremgik også tydeligt her for et øjeblik siden, da han talte om, at *lovforslaget* skam havde været drøftet i udvalget. Der er ikke fremsat noget *lovforslag* overhovedet.

Hr. Maigaard, der skulle op og bevise SF's vældige indsats, når det gælder begrænsning

af ressourceforbruget, fremhævede, at SF skam da havde stemt for visse meget beskedne og begrænsede initiativer, der er taget her i folketinget. Det er da også vældig imponerende. Med hensyn til loven om isole-ring, så kan det nok diskuteres, hvor meget de 300 mill. kr. egentlig har sat i gang af arbejder. Og når hr. Maigaard taler om den herostratiske indsats, som SF gør i miljøudvalget, hvor man, som han sagde, har givet et bidrag til arbejdet med genbrug, så vil jeg da godt spørge hr. Maigaard: hvori består det bidrag? Jeg er medlem af miljøudvalget, jeg har ikke været opmærksom på SF's bidrag til den sag.

Hr. Kaj Hansen siger, at forslaget er primitivt. Det kan man naturligvis sige, hvis man er fjendtligt indstillet over for det. Jeg kunne også svare hr. Kaj Hansen med at sige: så enkelt kan det altså gøres. Det er åbenbart langt mere kompliceret at vride sig ud af en medvirken til at stemme for sådanne forslag.

K. J. Mortensen (S):

Jeg beklager over for hr. Sigsgaard, hvis hr. Kaj Hansen og jeg er kommet til at sige lovforslag i stedet for beslutningsforslag. Vi kender udmærket forskellen, hr. Sigsgaard, men det er altså de fortællelser, der kan ske; jeg tror også, det sker for hr. Sigsgaard.

Hvis forslagsstilleren havde været med og var mødt op, kunne han jo have protesteret mod, at vi kun havde ofret et kvarter til 20 minutter eller sådan noget — ikke 2-3 minutter. Ved gennemgangen var forslagsstilleren der ikke, og han kan derfor ikke udtale sig om, hvor lidt forslaget er behandlet, og hvad man har drøftet om forslaget, beslutningsforslaget.

Jeg må konstatere, at det med bidrag i miljøudvalget osv. ikke vedrører denne sag. Bidraget her er et forsøg på at lade, som om man er de eneste, der agter at gøre noget imod importen af store personbiler og forbrug af den slags ting. Gå ind i arbejdet i stedet for, det var klogere.

Maigaard (SF):

Hr. Sigsgaard sagde, at mit parti såmænd havde megen sympati for ressourcebesparelser, men ikke havde noget at have sympati i. Jeg gav hr. Sigsgaard 3 eksempler, og hr. Sigsgaard beder nu om en udbygning af

[Maigaard.]

de to af dem, idet han øjensynlig accepterer det tredje, bygningsregulativet. Jeg skal gerne uddybe det en smule.

Formanden:

Det er noget andet, der er på dagsordenen.

Maigaard (SF):

Ja men ressourcebesparelser, hr. formand, må vi ikke drøfte dem?

Formanden

Jo, meget kort.

Maigaard (SF):

Tak, hr. formand.

Der er mere ressourcebesparelse i den lille beskedne lov om 300 mill. kr. til isolering, end der er i hr. Sigsgaards importforslag. Simpelt hen fordi boligopvarmningen er et vigtigere spørgsmål for ressourcebesparelserne end trafikken. Når hr. Sigsgaard spørger om et bidrag i miljødebatten, da skal jeg være så ubeskedent at henvise til mit eget indlæg i debatten som ordfører for socialistisk folkeparti.

I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at jeg har ikke kaldt hr. Sigsgaard pædagogikkens Dupond & Dupont. Jeg har kun kaldt ham Dupont.

Camre (S):

Jeg tvivler ikke på hr. Sigsgaards gode intentioner på dette område, men jeg må sige, jeg tvivler meget stærkt på hans kendskab til automobiler. Jeg vil godt have lov til at fremhæve to ting. For det første er det en kendsgerning, at sikkerheden er ligefrem proportional med størrelse og vægt. For det andet er disse så forhadte store køretøjer aldeles ikke udtryk for ressourcspild, idet deres levetid normalt er meget, meget længere end det, prisen er højere.

Når vi nu f. eks. her hørte om Rolls Royce og det ressourcspild, der var, så kan jeg ikke lade være med her at gøre opmærksom på, at 95 pct. af de Rolls Royce'er, der er produceret i verdenshistorien, stadig væk kører, så det må da være det mest udtalte eksempel på genbrug, man overhovedet kan tænke sig. Jeg tør nok sige, at de 2 tons biler, som nogle af os glæder os over at have fra 1920'erne og 1930'erne stadig væk, de

overlever kun, fordi der netop er ofret den mængde ressourcer. De klarer en køretid, der måske er 10 gange så lang som de knaldkasser, som hr. Sigsgaard mener skal nyde fremme.

(Kort bemærkning).

Sigsgaard (VS):

Nu beskyldes jeg for, at jeg vil fremstille det, som om vi er de eneste, der interesserer os for ressourcemisbrug og ressourceforbrug. Det har ikke været min hensigt. Jeg har spurgt andre: hvad vil I da? Nu får jeg det svar fra hr. Maigaard, at han holdt en tale, da folketinget diskuterede genbrug. Jo tak. Og så får jeg igen den historie om de 300 mill. kr. til forbedringer af boliger, herunder isolering — det var jo ikke til isolering det hele. Det er særdeles tvivlsomt — hvad hr. Maigaard burde vide — i hvor høj grad der faktisk er kommet mere arbejde ud af det. Det har vi ikke noget som helst overblik over endnu, og i hvert fald er det, sammenlignet med det beslutningsforslag, VS har stillet, og som skal til afstemning her om et øjeblik, en dråbe i havet. Vores beslutningsforslag er et milliardforslag, når man tager alle de samfundsmæssige aspekter ind i sagen.

Til hr. Camre, der taler om sikkerhed, vil jeg sige, at sikkerheden i de mindre biler afhænger naturligvis totalt af, hvilke krav man stiller til den tekniske udførelse af de biler. Det burde hr. Camre vide. Med hensyn til levetiden så er den ens for større og mindre biler. Jeg havde håbet, at hr. Camre forstod, at når jeg tog Rolls Royce frem, var det ikke kun Rolls Royce, jeg tænkte på.

Udvalgsformanden siger, jeg ikke kan udtale mig om, hvad der er kommet ud af udvalgsarbejdet om denne sag. Det kan jeg, og det kan samtlige andre her i folketinget ved at læse betænkningen. Der er kommet lige præcis nul ud af det; det kunne naturligvis have været sagt på forhånd, og det blev sagt på forhånd.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Da VS' forslag var sat på dagsordenen og første gang var til behandling i udvalget, var VS ikke mødt op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 142 stemmer mod 4; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om partiernes udpegnings af medlemmer til internationale delegationer [af Jørgen Junior m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XXIX. Fremsat 12/3 75. Første behandling 24/4 75. Betænkning 3/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Poul Dam (SF):

Jeg skal komme med nogle få bemærkninger om dette forslag. I betænkningen har flertallet i udvalget for forretningsorden understreget, hvorfor det praktisk, teknisk, ikke kan anvendes.

Men dertil skal vel føjes, at selve forslaget fremkomst vidner om en despekt for det internationale samarbejde, som man naturligvis også har været vidende om, når man havde haft den ejendommelige oplevelse at være sammen med repræsentanter for fremskridtspartiet i sådanne delegationer.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje én ting. Jeg er i og for sig meget sympatisk indstillet over for den grundindstilling, der bærer forslaget fra fremskridtspartiet, nemlig at man ikke skal tage på rejser, andre betaler.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Junior) (FP):

Da hr. Poul Dam har provokeret mig herop, kan jeg ikke andet end udtale, at jeg synes, det er forholdsvis vanvittigt, at vi nu igen skal i gang med det, der blev sagt ved første behandling, for hr. Poul Dam er jo godt klar over, at de bemærkninger, han kommer med, kan der sagtens svares på.

Hvis intentionerne var blevet fulgt af de andre partier, hvis man havde haft den samme vilje, så havde det naturligvis også kunne lade sig gøre rent teknisk og praktisk. Der er ikke den samme vilje til stede, derfor vil man ikke lade det ske.

Vi har for øjeblikket et strålende eksempel, en kvindekongres i Mexico, hvor dette folketing sender, jeg ved ikke hvor mange mennesker derned på 1. klasse — på 1. klasse, hør godt efter! Man ved knap nok, hvad kommissoriet er. Det er en ferierejse, og det er et tydeligt eksempel. Det er et tilfælde, hvor fremskridtspartiet ikke vil være med til at misbruge skatteborgernes penge på den måde. Som følge deraf havde vi gerne set, at socialistisk folkeparti ikke havde kunnet overtage denne plads, som det er tilfældet nu. Det var intentionerne, at vi ikke skulle have smidt skatteborgerpenge usøgt ud. Derfor fremsatte vi dette forslag.

Vi må konstatere, at de andre partier altså ikke er indstillet på at følge denne rimelige tankegang. Det er ikke af despekt for internationalt samarbejde. Havde der stået én stol tom ved kvindekongressen i Mexico, så er jeg sikker på, at man adskillige steder i udlandet havde kunnet sige: nå, der findes dog nogle fornuftige mennesker i Danmark, der er indstillet på at spare.

Edele Kruchow (RV):

Jeg kan forstå, at hr. Jørgen Junior ikke har skaffet sig tilstrækkelige oplysninger blandt de oplysninger, det er muligt at få. Der ligger jo papirer om kommissoriet. Der er muligheder for at gøre et stort arbejde, ikke specielt for danske kvinder, men på internationalt plan. Det er muligt, at man ikke har drøftet disse forhold i hr. Jørgen Juniors gruppe, hvor man altså, når det drejer sig om kvinder og kvinders forhold, ser det under mærket „kvindefjas“. Den slags udtryk i forbindelse med mænd, og hvad mænd foretager sig, har kvinder mig bekendt holdt sig for gode til at anvende.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Hr. Poul Dam sagde, at han var sympatisk stemt over for, at man ikke skulle rejse for andre menneskers penge. Jeg skal lige gøre hr. Poul Dam helt klart, at det, der er forskellen mellem hr. Poul Dam og os, det er, at vi tvinger ikke folk til at betale for vores rejser. Det gør hr. Poul Dam.

Poul Dam (SF):

Nej, det er klart, fremskridtspartiet tvinger ikke nogen. Vi andre må så tænke vort